

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.





6^{TE} ÅRG.

DEN 9 JULI 1905.

N^O 41

Återgifvande af text eller illustrationer ur HVAR 8 DAG utan särskild öfverenskommelse förbjudes.

INNEHÅLL: Hos Georg och Anna Pauli. — Hertigparets af Skåne våning i Stockholms slott. — Drottningens sommarvistelse. — Nyutnämnd envoyé. — Vår nyaste torpedbåt "Plejad". — Byggnadsfackutställningen i Göteborg. — Stockholms stads nya arbetsinrättning. — Nordiska studentmötet å Bjerka-Säby. — Kyrkas 100-årsjubileum. — Från urtima riksdagen. — Bilder från Odessa och Sevastopol. — En rysk bild för dagen. — "George Stage". — De tysk-franska underhandlingarna. — Furst Radolin. — T. Delyannis. † "Hans hemkomst", af Allen Macklin. — Veckans porträttgalleri. — Svenska historisk-arknologiska kursen i Konstantinopel.

F. A. B. HVAR 8 DAGS TRYCKERI. GÖTEBORGS. 1905.



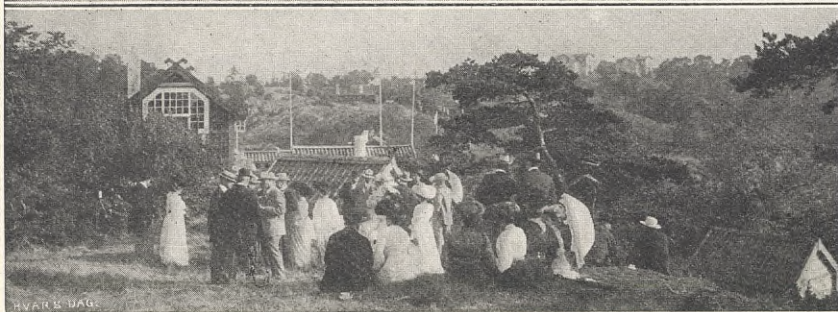
HVAR 8 DAG.

H. 8 D: STOCKHOLMSFOTOGRAF.

GEORG OCH HANNA PAULI.

Klisché: Kem. A.-B. Bengt Sjöberg—Gbg.

HOS GEORG OCH HANNA PAULI.
MED ANLEDNING AF GEORG PAULIS 50-ÅRS DAG.



Bland de närvarande namnteckna vi: Prins Eugen (1), Hanna Pauli (2), Georg Pauli (3), Ellen Key (4) Prof. Levertin (5), Rich. Bergh (6), Prof. Björk (7), Rob. Thegerström (8), Greve F. U. Wrangel (9), Hofr.-not. Forstner (10), Bokförl. K. O. Bonnier (11), Frih. Cederström (12), Danske målaren Viggo, Johanssen (13), A. Wallander (14), Ing. Pauli (15).

H. S. D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF.

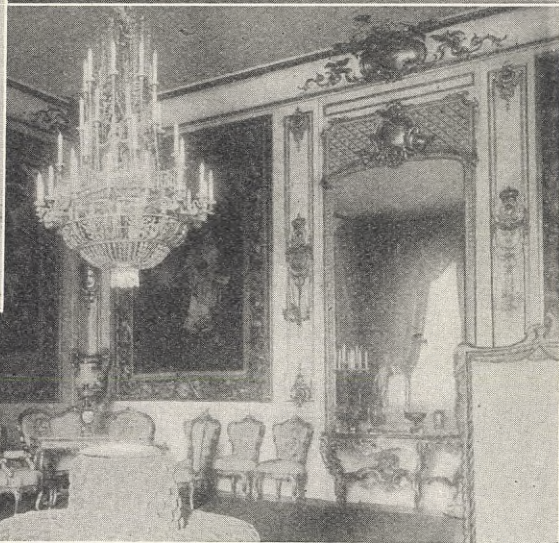
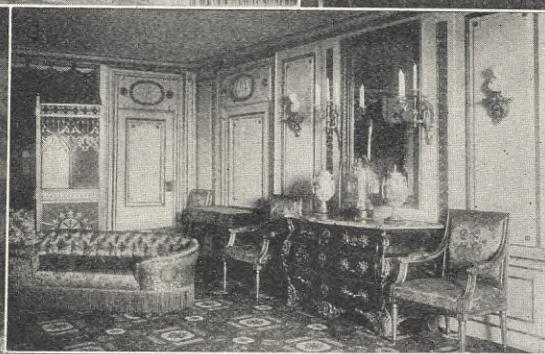
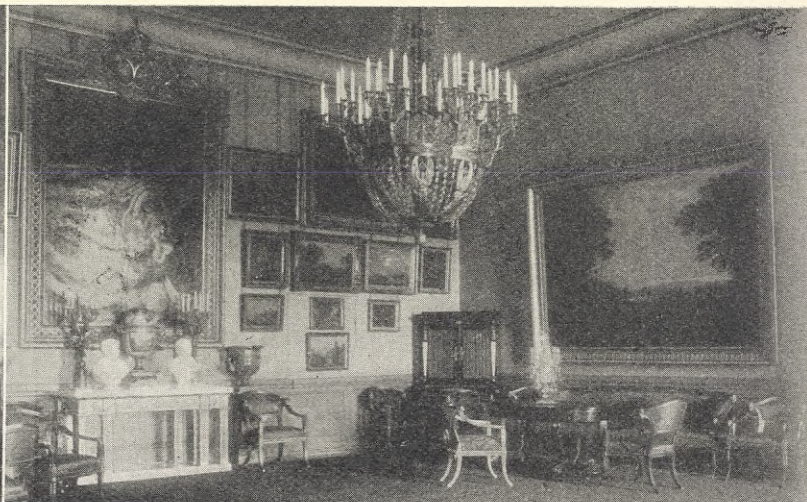
Kliché: Bengt Sjöfeersparre.

Söndagen den 2 juli fyllde artisten Georg Pauli 50 år, hvilken dag firades å Utö i Stockholms skärgård i konstnårens nya originella sommarhem, bestående af flera sammanbyggda stugor, med en fäst, hvaribland ett trettiotal personer deltago.

Om *Georg Pauli*, den framstående artisten och oförkråckte deltagaren i opponenternas kamp, har H. S. D. förut innehållit en längre artikel. Vi vilja här endast erinra om, att P., som vid olika tillfällen bedrifvit årlånga studier utrikes, i Frankrike och Italien, dokumenterat sig som en ovanligt mångsidig förmåga på fresko-, landskaps-, genre- och den dekorativa målningens områden. Han var 1893—97 föreståndare för Göteborgs museums rit- och målarskola samt är en utmärkt tecknare, hvilket han bevisat bl. a. genom små åktsvenska utomordentligt lyckade illustrationer till "Gösta Berlings saga". I besittning af en omfattande bildning har P. äfven i böcker samt olika tidskrifts- och tidsningsuppsatser gifvit uttryck åt sina åsikter.

Hans maka, *Hanna Pauli*, född Hirsch, är, som bekant, vår mest framstående målarinna. Född i Stockholm 1864, var hon 1881—85 elev vid Fria konsternas akademi samt har sedermera studerat i Paris, Rom m. fl. ställen. Fru P. är genre-, porträtt- och landskapsmålarinna. Hennes specialitet är porträttet, hvari hon nedlägger en kraftig karaktärstik. Bland de af henne utförda porträtten märkas sådana af Verner von Heidenstam som Hans Alienus, Ellen Key, generalkonsul I. W. Smitt och Moritz Rubenson.

HERTIGPARETS AF SKÅNE VÅNING I STOCKHOLMS SLOTT.



— 649 —

HVAR 8 DAG

HVAR 8 DAGS fotograf & Sölm.

PRINS GUSTAF ADOLFS SKRIFRUM.
SÄNGKAMMAREN.

PRINCESSAN MARGARETS TOILETTRUM.
(Se text å följande sida!)

RÖDA SALONGEN.
PRINCESSAN MARGARETS SKRIFRUM (Gobelinsalongen).

Kliché: Bengt Sjöström.

DROTTNINGENS SOMMARVISTELSE.



Drottningen kommer att tillbringa sommaren å fideikommisset Long i Grums socken i Värmland, tillhörigt generalskan Rosensvärd, född grefvinna Löwenhielm. Drottningen anländer den 15 juli och stannar till den 1 oktober samt åtföljes af en kammarherre och hoffröken Stierncrona.

Long är en särdeles vacker egendom, belägen vid sjön Longen, 13 km. från Grums station vid Bergslagsbanan.

NYUTNÄMND ENVOYÉ.

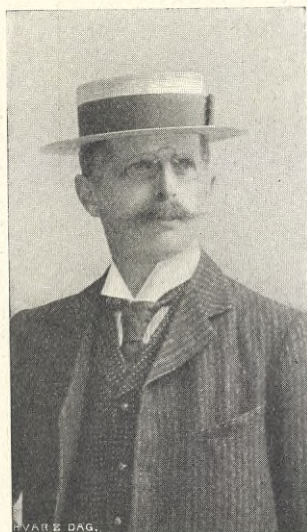


Foto. Jonason. Gbg.

C. E. RAMEL, i Konstantinopel.



Efter fotografi.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sifersparre Sthlm—Gbg.

LONG, där drottning Sofia ämnar tillbringa sommaren.

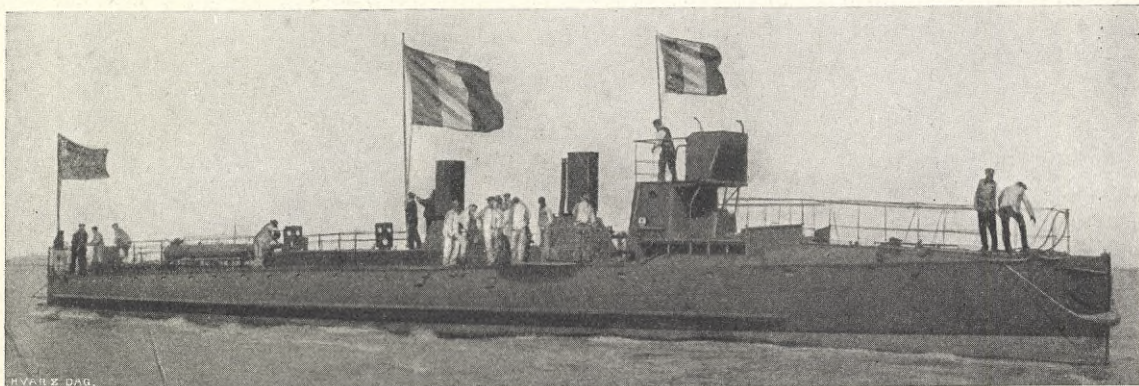
HERTIGPARETS AF SKÅNE VÅNING.

(TILLHÖR BILDERNA Å FÖREGÅENDE SIDA.)

Prins Gustaf Adolf och prinsessan Margareta anlände som bekant, den 10 juli till Stockholm, där de komma att högtidligt mottagas. Under den korta tid, cirka fem dagar, som det unga furstparet uppenhåller sig i hufvudstaden före afresan till Sojiero, är det konungens gäster å Stockholms slott och skall bo i Stora gästväningen därstädes, den finaste af slottets gästväningar, hvari många kejserliga och kungliga personer vid olika tillfällen haft sin tillfälliga bostad.

Stora gästväningen ligger i vestra slottslängans södra del, högst uppe, med samma uppgång som till konungens våning i vestra hvalfvet. De största rummen äro vaktrummet, en väldig kvadratisk sal, röda salongen i empire — möblerna äro delvis tagna för Rosersberg — gobelinsalongen, klädd med gamla Brüsselväfnader, hvilken skall tjena prinsessan Margareta till skrifrum, och sängkammaren, äfven den klädd med gobelin. Sedan kommer ett litet toilettrum samt en inre fil af mindre rum. Våningen har utsigt ått yttre och inre borggården.

De olika rummen äro fyllda af antika möbler i olika stilar, empire, Louis XVI, o. s. v. Särskildt märkas åtskilliga byråar af den berömda gustavianske ebensten Haupt. Kronor, porsliner, bronser, allt är utomordentligt vackert och dyrbart, såsom för öfrigt framgår af våra fotografier.



Efter fotografi.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sifersparre Sthlm—Gbg.

VÅR NYASTE TORPEDBÅT »PLEJAD», byggd hos Normand i Havre, gick nyligen af stapeln i närvaro af officerare och kadetter från »Saga», som tillfälligtvis befann sig på platsen.

BYGGNADSFACKUTSTÄLLNINGEN I GÖTEBORG.

Den 1 juli öppnades i Göteborg en märklig utställning, Sveriges första byggnadsutställning.

Att lämna en ens flyktig beskrifning nekar oss utrymmet — våra bilder må tala för sig. Endast så mycket kunna vi säga,

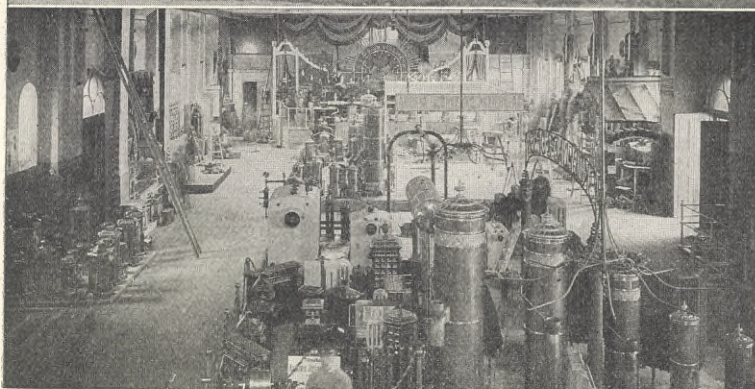


Foto. Axel Larsson. Gbg.

att utställningen är synnerligen förtjänt af den uppmärksamhet som ägnas den af såväl fackmän som allmänhet. Den öfversta bilden togs vid öppnandet, då



Kliché: Bengt Silfversparre

professor Aug. Wijkander håller invigningstalet; bakom honom synes utställningens kommissarie, ingenjör O. F. Jacobson. (X).

NÅGRA BILDER FRÅN BYGGNADSFACKUTSTÄLLNINGEN.

STOCKHOLMS STADS NYA ARBETSINRÄTTNING.



HVAR 8 DAGS FOTOGRAF I STHLM.

Klisché: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre Sthlm—Gog.

VY AF DEN NYA ARBETSINRÄTTNINGEN.

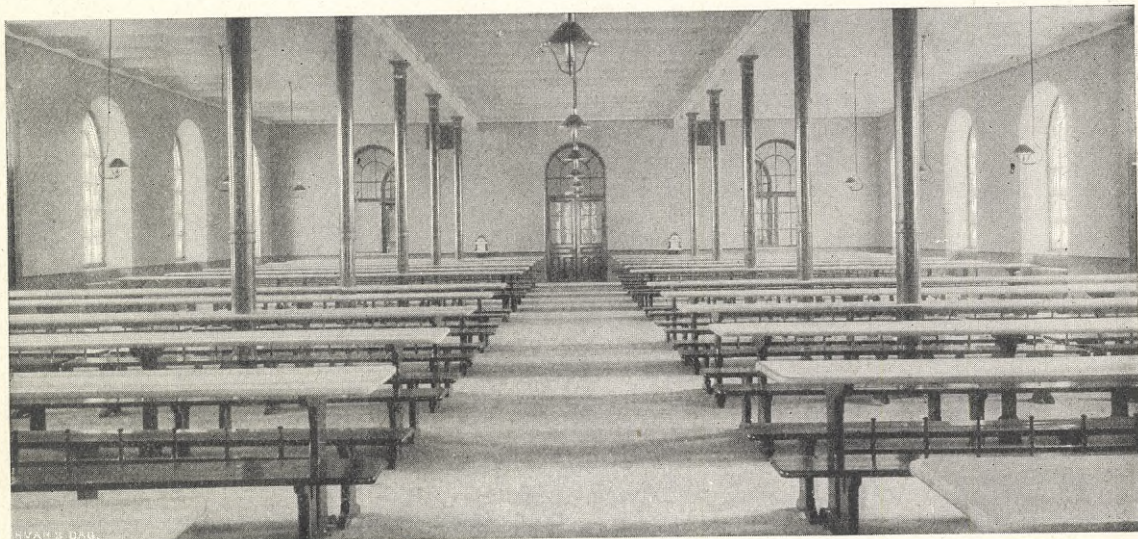
Den 4 juli afsynades Stockholms stads ny-uppförda arbetsinrättning vid Wollmar-Yxkullsgatan och Maria Bangata, ett stortadt etablissement afsedt för 14 å 1500 personer. Beträffande läget, som varit mycket omtvistadt, i omedelbar närhet af järnvägen kan man nog hysa sina dubier. Som ett bevis på omfattningen af det nya etablissementet, hvartill hjon och personal från gamla Dohlströmska anstalten skola öfverflyttas, må nämnas, att i kökshallen icke mindre än tio stora ångkokningsapparater, hvardera rymmande 600 liter, stå uppställda, att kyrksalen har sittplatser för 600 personer, att bageriet är inrättadt efter de modernaste fordringar och att det är meningen att därifrån leverera bröd åt andra inrättningar och en del af sjukhusen, o. s. v. Utom tomten kostar inrättningen i färdigt skick 2 1/2 millioner kronor.



HVAR 8 DAGS fotograf 4 Sthlm.

Klisché: Bengt Silfverparre.

KÖKET, med 10 ångkokningsapparater om tillsammans 6,000 liter.



HVAR 8 DAGS FOTOGRAF I STHLM.

Klisché: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre Sthlm—Gog.

MATSALLEN.

NORDISKA STUDENTMÖTET Å BJERKA-SÄBY.



Foto. Thorin, Åtvidaberg.

Klubb: Kem. A.-B. Bengt Sjöforsparre Sthlm—Öby

GRUPPER AF
DELTACARE I
MÖTET.

Namn återfinnas
nedan.



Foto. Thorin. Åtvidaberg.

Klubb: Bengt Sjöforsparre.

Under dagarna 13—18 juni afhölls å det stora Ekmanska östgötagodset Bjerka-Säby ett *Nordiskt studentmöte med kristligt program*. Deltagare hade infunnit sig såväl från Sverige, Norge, Danmark och Finland, som från England, Amerika och Japan.

Bland deltagarne nämna vi å öfversta bilden:

Professor Rudin (1), Professor Honda från Japan (2), Professor Ibuka från Japan (3), Doktor Fries, mötesordförande (4), Godsägare Ekman å Bjerka-Säby (5), Wilder från Amerika (6), Hofpredikant Böös (7), Hofdredikant Örtenblad (8), General Ugglå (9), (10 och 12) danska och (11 och 13) norska studenter.

(Å mindre bilden):

Damkommittéen, sittande från vänster: Fröken Anna Bielke, Doktorinnan von Engeström, Doktorinnan Ramström, Fröken E. Charleville, Doktorinnan Westling, Generalskan Ugglå, Fru Insulander, Fröken Lundblad, Fru Lundblad, Fru von Zweigbergk; stående bland studenterna, miss Rouse, resesekreteraren i Kristliga Stud. Världsförbundet.

KYRKAS 100-ÅRSJUBILEUM.



Klubb: Kem. A.-B. Bengt Sjöforsparre.

KRYLBO KYRKA, en af de märkligaste i Kalmar stift, firade den 27 juni högtidligen sin 100-årliga tillvaro.



SÄRSKILDA UTSKOTTET.
Efter fotografi af HVAR 8 DAGS FOTOGRAF I STOCKHOLM.

NÅGRA AF REMISSDEBATTENS HUFVUDTALARE.



G. J. G. A. BERG.

E. TRYGGER.

Å. H. HAMMARSKJÖLD.

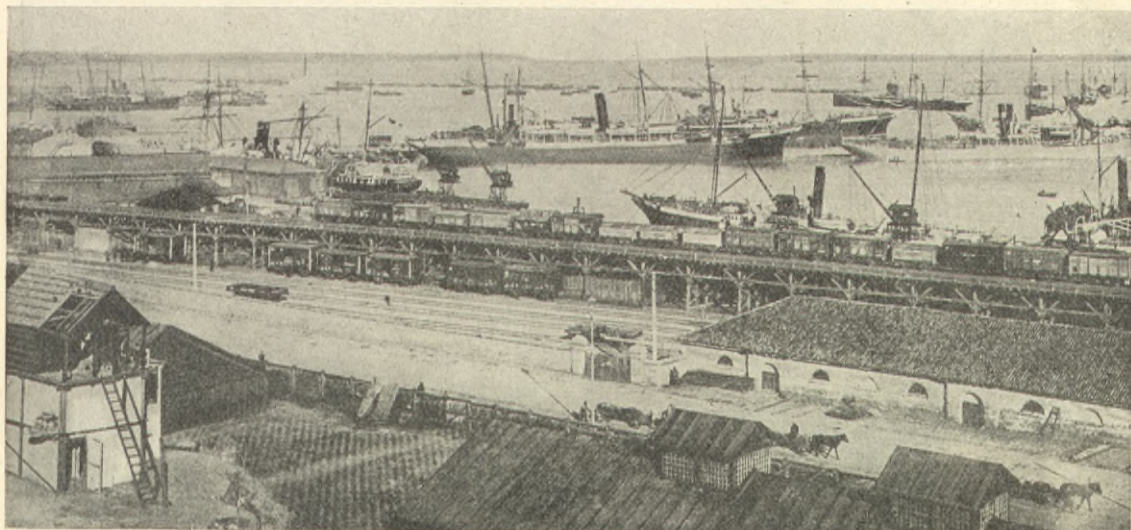
Särskilda utskottets *ordförande* är brukspatron Lundeberg från Första K. (vid bordets kortsida). Vid ordförandens högra sida Första K:s ledamöter och vid venstra sidan Andra K:s; suppleanterna stående. Vi namnteckna (från ordförandens högra sida, sittande): Första K. hrr. Cavalli, frih. Åkerhielm, Billing, greve Fr. Wachtmeister, Blomberg, Hugo Tamm, F. E. Pettersson, Säve, Waldén,

frih. Palmstierna och Afzelius stående: vid höger långsida hrr Clason (sekr.), Östberg, Lindman, frih. Klingspor, G. Anderson, Hammarström, Tham, Loven.
Från Andra K. (från ordf. venstra sida, sittande): hrr Pehrson i Törneryd, Andersson i V. Nöbbelöf, Persson i Stallerhult, Petersson i Påboda, Persson i Tällberg, Lindblad, von Krusenstjerna, Staff, Henricson, Hjärne, frih. Bonde och Zetterstrand; stående vid venstra långsida hrr Stuart (sekr.), Odqvist, Gustafson i Sjögesta, Odman, Wiklund, Trapp, Bergendahl, Starbäck, K. G. Karlsson, Biesert Kvarnzelius, Beckman.



INTERIÖRER FRÅN KAMMARNE UNDER REMISSDEBATTEN: De tvenne första bilderna äro från Första K. och namnteckna vi: Statsråden Odelberg (1), Husberg (2), Petrén (3), Palander (4), Meyer (5), Westring (7), Statsministern, exc. Ramstedt (6), Brukspatron Bennedicks (8), Häradshöfding Berg (9), Frih. Klingspor (10), lektor Säve (11), Landshöfding Boström (12), Häradshöfding Unger (13), Generaldirektör Wieselgren (14), Prof. Trygger (15), Grossh. Lithander (16). Den tredje bilden är från Andra K. när herr Sjö (x) talade.

BILDER FRÅN ODESSA OCH SEVASTOPOL.
 MED ANLEDNING AF MYTERIET I RYSKA SVARTA HAFS-FLOTTAN.

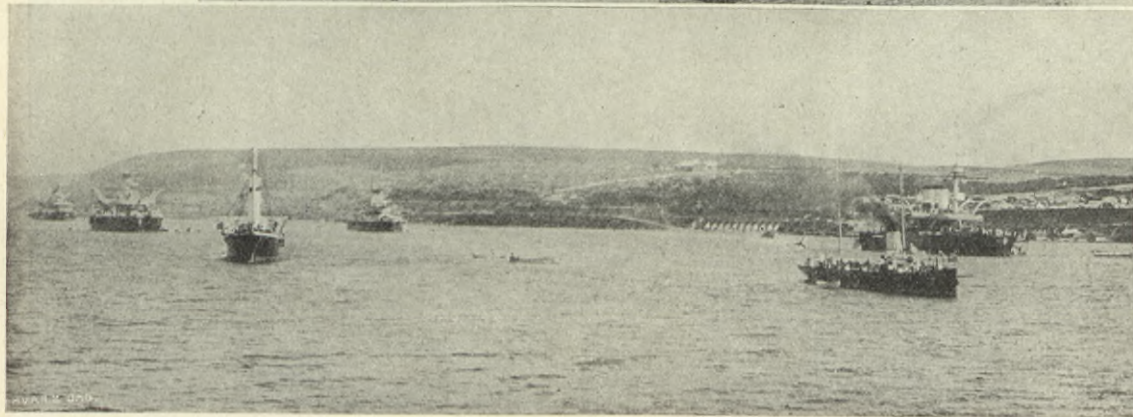


Öfverst:

ODESSA: Vy af hamnen hvarifrån det genom myteri eröfrade pansarfartyget »Furst Potemkin» besköt staden.

Mellerst:

ODESSA: Vy af den beskjutna staden.



Efter fotograf.

Λιονέ: Kem. A.-B. Bengt Sjöforsparre Sklm—Gbg.

SEVASTOPOL: Ryska pansarfartyg på utgående.

EN RYSK BILD FÖR DAGEN.



HVAR 2 DAG.

Efter fotografen

EN JÄTTEDEMONSTRATION I ODESSA: Nyligen egde en ofantlig demonstration rum i den orosfyllda staden, midt i dess hjerta, å det stora torget framför operahuset. Gifvetvis gällde demonstrationen folkets kraf på en fri konstitution.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre Stilm.—Oly.

»GEORG STAGE».



HVAR 2 DAG.

Efter fotografi.

Vi meddela en bild af det danska skolskeppet, hvilket tillfölje påsegling nyligen förliste. Olyckan skedde natetid efter kollision med en engelsk ångare — efter hvad som hittills framkommit synes det vara utan fel från det danska befålets sida — och icke mindre än 22 af de unga eleverna gingo jemte skeppet

till botten. Den fasansfulla händelsen, hvilken gjort ett gripande intryck här i landet, har afvunnit oss djupt deltagande men också en uppriktig beundran för det öfver allt beröm höjda uppträdande de unga danskarna visade vid det pröfvande tillfället.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre Stilm.—Oly.

DE TYSK-FRANSKA UNDERHANDLINGARNA.

Som bekant har en utomordentligt stark spänning varit rådande i den tysk-franska utrikespolitiken tillfölje de svävande Marockofrågorna. Underhandlingarna ha förts mellan Frankrikes kabinetschef och utrikesminister *Rouvier* och Tysklands sändebud i Paris *Furst Radolin* och ha varit af så allvarlig art att krigsfara aldeles icke varit utesluten, ehuru den nu synes skingrad. T. o. m. stormakterna uppbjuda sitt yttersta för att undvika ett krig, som kanske i icke alltför långt gångna tider varit gifvet af vida mindre orsak. Man tycker sig kunna skönja en tid då *fredsäran* — ett lands ära af att kuuna häfda sin rättmätiga ställning inför sig själf och andra utan krigiskt ingripande — skattas högre än *krigsäran* — ett starkare lands ära af att kunna öfvervinna ett svagare.



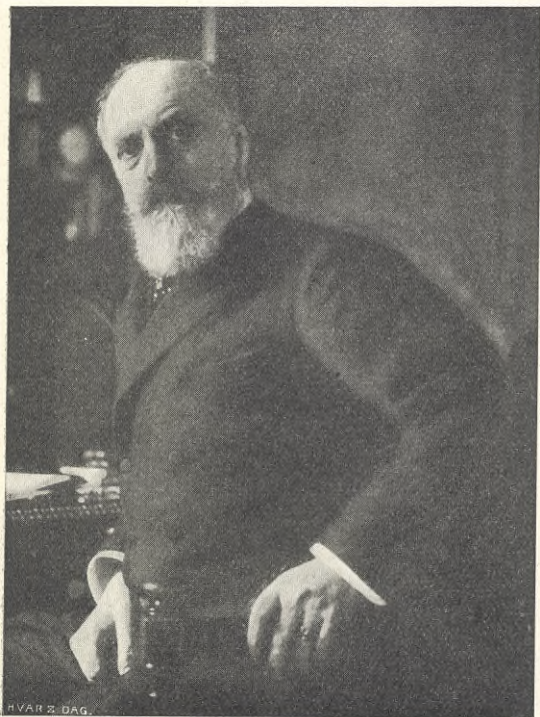
HVAR S DAG.

Efter fotografi.

INSPEKTION AF FRANSKA ARTILLERIET VID PONT A MOUSSON.

Kisteh: Bengt Sjöfversparre.

T. DELYANNIS. †
GREKLANDS KONSELJPRESIDENT.

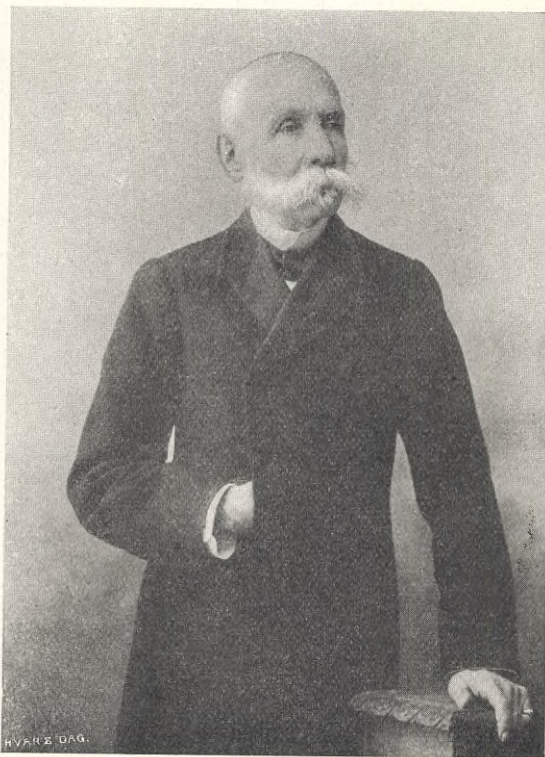


HVAR S DAG.

Efter porträtt.

FURST RADOLIN.
Tysklands sändebud i Paris.

Kisteh: Bengt Sjöfversparre.



HVAR S DAG.

Mördades på öfren gata i Aten den 13 juni. I en lång följd af år deltagit i Greklands politiska lif såsom diplomat, minister och regeringschef. Född 1826.

HANS HEMKOMST.

VERKLIGHETSBLILD FRÅN VÄSTERN FÖR H. 8 D. AF ALLEN MACKLIN.

(Forts och slut från föreg. n:r).

— Min pappa är inte så, förklarade hon därpå med hela öfvertygelsens styrka, i det hon sköt fram den lilla bestämda hakan. Mamma säger att han är så duktig, så duktig, och så stark och så modig, så — modigare än någon mänska i hela världen. Hon säger att han nog inte kommer tillbaka förrän han hittat det han söker, om det också skulle dröja aldrig aldrig så länge — år och veckor och månader! — Hon tystnade i det hon högtidligt skakade på hufvudet. Men, återtog hon, jag tycker det är tråkigt att han blir så länge borta. Det är därför som jag går och söker efter Puck. Har du hört talas om honom, främmande karl? — Han är en älfva — så liten, så liten, bara så där hög — — men han är rysligt klok ändå — och så kan han trolle — och flyga hvar han vill, som en blix, och ta reda på allting. Fröken Armstrong trodde att han kanske kunde ha gömt sig här bland ormbunkarna — det var därför jag tänkte söka reda på honom och be honom genast flyga bort och leta reda på min pappa och ta honom med sig hem —.

Hon böjde sig ned i detsamma för att titta under närmaste hasselbuske.

— Men jag är rädd han inte finns här, fortsatte hon nedslagen. Kanske fröken Armstrong bara narades med mig. Men det stod om Puck i en bok som hon läste. Hon läste högt för herr Brown där uppe under lönnarne och jag satt i gungan och hörde på. Somligt förstod jag inte, men det var roligt att höra om Puck — — Tänk — hon spärrade upp ögonen, stora och allvarliga, och sänkte rösten. — Han hade en trollblomma, som han kramade saften ur i ögonen på folk då de solvo. Han gjorde det på själfva älfrottningen, så att hon trodde att en äsna var en förtrollad prins! — var det inte fasligt? — Men jag förstår inte hvarför fröken Armstrong sade åt herr Brown att hon önskade — riktigt innerligt önskade, sade hon — att Puck ville drypa litet af den där saften i George Armstrongs ögon och lösa honom från hans förtrollning — det är så synd om honom, sade hon —. George Armstrong är snäll — jag tycker om honom. Jag frågade fröken Armstrong hvad hon menade — men då sade hon bara: — Åh, är du där, Dolly? — Jag skall gå och fiska — spring och fråga Puck — den lilla skälmen är bestämdt gömd någonstans därnere bland ormbunkarna — — och därför så tänkte jag — —.

Hon började sitt sökande med förnyad iver, men den unge mannen gaf icke längre akt på henne. Han hade plötsligt rest sig upp och stod där nu som förvandlad — kraftig, smärt och rask, med rynkade mörka ögonbryn, ögon som glöda af underlig eld och hårdt sammanprässade läppar. Barnets ord hade fallit som en tändande gnista i hans själ; vid dess ljus tyckte han sig se mycket som hittills varit honom fördoldt.

— Dolly — han hade åter upphunnit barnet, hvar är din mamma?

Hon såg skräm på honom; rösten hade nu en underlig klang.

— Du — du — du får inte göra mamma ledsn, främmande karl! — utbrast hon häftigt, med darrande läppar.

— Inte göra mamma ledsn! — Han ryckte till som träffad af en elektrisk stöt. Hela hans kropp skälvde af undertryckt sinnesrörelse. Helen! — Hans Helen! — Hur mycken sorg, hur mycket lidande hade han icke redan vållat henne! Han hade varit beredd på att hans hemkomst, i det skick hvori han befann sig, måste blifva ännu en sorg, ännu en missräkning för henne. Men detta — på denna möjlighet hade han icke tänkt. Stod han kanske i begrepp att tillfoga henne ännu en oförrätt, svårare än någon af de föregående — —? Han lyfte den ombundna handen, skylde ögonen med den — — Ja, han hade

lämnat henne ensam och hjälplös, utan skydd — hon hade varit hänvisad till främmandes hjälpsamhet — kanske barmhärtighet — — Denne Armstrong — — Ja, hela hennes bref hade varit en varningssignal; han borde ha förstätt faran och genast återvänt till henne. I stället hade han dröjt ett år — ett långt år, utan att ens sända henne ett ord till hälsning. Han hade icke kunnat förmå sig därtill, då han ej hade annat än motgång och missräkning att meddela henne — och för resten — från de ödemarker där han befann sig, gick ingen post. Hvem kunde väl undra om hennes hjärta under sådana förhållanden i tvifvel och ångest så småningom vänt sig från den make hon en gång älskat? Sådant hände alla dagar med vida mindre skäl. Men var det så — då var hans hemkomst ett brott mot henne, ett oförlätligt brott. Då fanns blott ett för honom att göra — att försvinna, tyst och ljudlöst som han kommit, och låta tiden läka de sår han redan tillfogat henne, försona allt det myckna onda som han — ehuru ofrivilligt — redan förbrutit mot henne. Hans vackra fina, ömtåliga blomma, som han velat vårda så väl, och som dock just genom hans förvällande blifvit utsatt för lifvets hårdaste stormar!

Men se henne måste han; full visshet måste han ha, hur den än skulle vinnas. Sedan — ja, det blef en annan fråga. Hennes lycka måste ju vara det förnämsta, det enda viktiga för honom. Hans blick föll åter på barnet, som allt jämt stirrade på honom med misstrogn, nästan fiendtliga ögon.

— Nej, nej, sade han mildt, jag skall visst inte göra mamma ledsn — var inte rädd, liten. Men jag har gått en lång, lång väg, bara för att få se henne; jag får lof att se henne — bara en enda gång, förstår du. Är hon — är hon därinne i huset? —

Barnet skakade på hufvudet; det misstrogn uttrycket hade öfvergått till undran och nyfikenhet.

Nej — sade hon dröjande — hon är inte inne. Jag såg att hon gick uppför gångstigen till fallet då jag satt i gungan.

— Gångstigen till fallet. Det hade alltid varit hennes älsklingspromenad — otaliga gånger hade de gått den vägen med hvarandra. — Han undvek den öppna platsen framför boningshuset; det gick en omväg genom skogen, som litet längre upp stötte till den lilla trampade stig som förde till fallet.

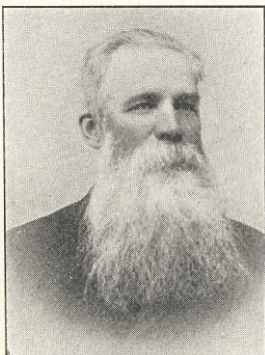
Vattnets brus fyllde hela den trånga dalsänkan; nu krökte sig stigen, träden blefvo glesare — där låg fallet framför honom i all sin underbara skönhet. En lodrät, hästskoformad mur af mörka klippor, öfver hvilka vattnet som en skålfvande, pärlbroderad slöja störtade ned i djupet, för att på halfva vägen återkastas mot hopade klippblock, bryta sig i silfverhvitt, rägnbågsskiftande skum och slutligen finna hvila i den stora, djupa klippbassäng som utveckla sig därnadanför och från hvilken strömmen längre bort banade sig väg nedåt dalen. Under andra förhållanden skulle han hafva blifvit stående, fångad och tjusad af all denna skönhet; nu hade han blott ögon för — henne.

Ty hon var där verkligen och närmare än han tänkt sig; om vattnets sorlande icke förtagit ljudet af hans steg, måste hon hafva hört honom och vänt sig om —. Hon satt på ett af de stora stenblocken, blott några steg från honom; hennes ansikte var vänt mot fallet, så att han blott kunde se den fina profilen, halsens vackra böjning, den smidiga, mjuka gestalten, det vågiga guldbruna håret, högt uppsatt i en tjock knut uppe på hjässan och ringlande sig i små lekfulla lockar kring den hvita nacken. Aldrig hade hon synt honom så vacker — aldrig hade hans hjärta med så lidelsefull, så pockande längtan och ömhet flugit henne till mötes — —. Blott några steg — — blott några steg ännu, och han kunde sluta henne i



H. ELLIOT.

Generallöjtnant Hampus Elliot i Stockholm fyllde den 28 juni 70 år. Inträdde i krigstjänst 54, öfverste i Fortifikationen 81, generalmajor och chef 91, afsked 03. Generallöjtnant i armén 01. Ledamot af krigsvetenskapsakademien 81, ordförande i arméns pensionskassa 03.



A. M. HOLMSTRAND.

65 år fyllde den 14 juni apotekaren Albert Märten Holmstrand i Skellefteå. Född i Uppsala län, apotekarex. 66, apotekare i Skellefteå sedan 92. Rådman därstädes sedan 01. Ledamot af fattigvårdsstyrelsen, byggnadsnämnden m. m.



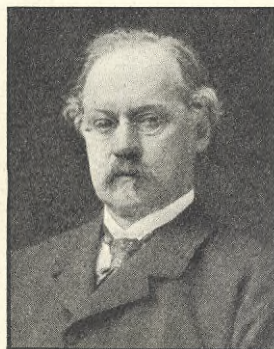
G. SÖDERLUND.

Kyrkoherden Gustaf Söderlund fyllde den 25 juni 60 år. Stud.-ex. 69, teor. teol. ex. 71, prakt. teol. ex. 72, prästvigd 78, komminister i Långskede 80, i Lekeryd 83, kyrkoherde i Bexheda 94, i Rysby sedan 1903.



C. G. PLATEN.

50 år fyllde d. 30 juni öfverstelöjtn. vid Lifregementets dragoner, adjutanten hos konungen Carl Gustaf Platen. Löjtn. vid skånska dragonregt. 82, ryttm. 93, major vid Lifregtets dragoner 02, öfv.-löjtn. 04. Uppv. off. hos arfurstarne 87, ordonn. off. hos hert. af Nerike 89, adj. hos konungen 02. Suppl. i krigshofrätten 04.



H. P. P. TAMM.

65 år fyllde den 29 juni ledamoten af Riksdagens F. K. godsägaren Hugo Petrus Percival Tamm å Fånö. Heidsporträtt jämte utförlig biograf återfinnes i årg. III:35.



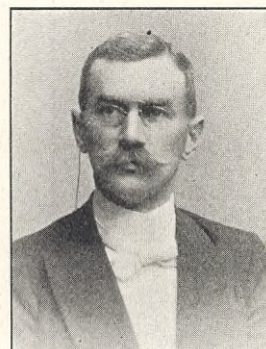
R. KJELLÉN.

Till led. af Riksdagens A. K. har Göteborgs stad valt professorn i statskunskap med statistik vid Göteborgs högskola, fil. dr Johan Rudolf Kjellén. K. var Fosterländska förbundets kandidat.



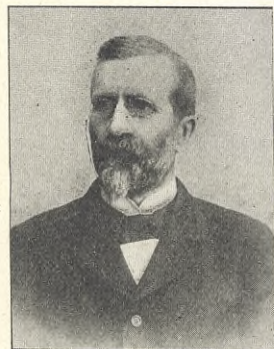
N. J. T. SELANDER.

Chefen för Västernorrlands regte öfverste Nils Johan Theodor Selander fyllde den 24 juni 60 år. I och för data hänvisas till H. S. D. No: 39, årg. V.



C. A. HASSELROT.

Till postdirektör i Stockholm har utnämmts t. f. byråchefen i generalpoststyrelsen Carl Axel Hasselrot. Född 63, hoifrättsexamen 85, v. häradshövding 89, e. o. tjänsteman i Generalpoststyrelsen 90, ordinarie 94, sekreterare i konstitutionsutskottet 95, 96, adj. led. i Generalpoststyrelsen 96, t. f. byråchef 1900.



P. G. ROSÉN.

Afsked har beviljats professorn vid generalstabens Per Gustaf Rosén. F. 38. Stud.-ex. 57, fil. kand. 65, fil. dr. 69. Docent i praktisk astronomi vid Uppsala universitet 67—69. Lärare i astronomi och mat. geogr. vid krigshögskolan 68—78, i geodesi från 78. Prof. v. Topogr. kåren 69—74, v. gen.-stabens från 74. Led. af vetenskapsak.



G. F. OLDEVIG.

Majoren i Armén Günther Fredrik Oldevig fyllde den 30 juni 65 år. Underlöjtnant vid Värmlands regte 61, löjtn 68, kapten 77, afsked 92. Major i armén 03. Styrelseled. i Karlstads sparbank och Värmlands Ränste- och kapitalförsäkringsanstalt.



C. A. V. NORÉUS.

Majoren vid Södermanlands Regte Carl August Victor Noréus fyllde den 13 juni 50 år. Underlöjtnant 82, löjtnant 88, kapten 95, major 04. Ex. vid Gymnastiska centralinstituttet 83.

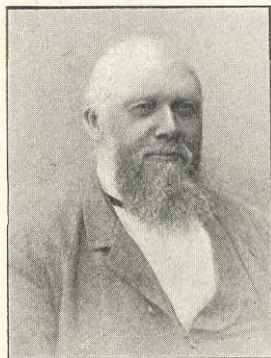


H. T. MÆCHEL.

Trafikinspektören vid Första trafiksektionen Hjalmar Theodor Mæchel fyllde den 8 juni 50 år. Inträdde i statens tjänst 74, underinspektör vid Göteborgs station 98, trafikinspektör 01. Led. af 05 års K. trafiksäkerhetskommitté.

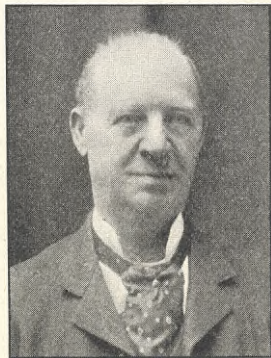


PORTRÄTTGALLERI



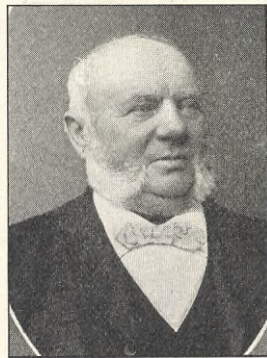
A. CARLBERG. †

F. d. led. af Riksd. A. K. postmästaren August Carlberg i Onsala afled den 22 juni f. 28. Framstående kommunalman, bl. a. mångårig led. af skolrådet. Riksdagsman 63—64. Postmästare i Onsala sedan 64.



N. J. NYBERG. †

Sjökaptenen N. J. Nyberg afled i Johanneshus den 15 juni 70 år gammal. Anlitad kommunalman.



O. ANDERSSON. †

Den 20 juni afled i Stockholm f. d. smidesfabrikkören Olof Andersson, 70 år gammal, hvilken 70 stiftade sällskapet Barnavännerna. A. erhöill 03 pro patrias stora guldmedalj.



O. O. ANDERSSON. †

Kyrkoherde Osslon Oscar Andersson afled den 22 juni. Född 41, stud. ex. 63, prästvigd 70, kyrkoherde i Vaxholm 75, fängelsepred. vid kronarbetskomp. å Rindö 76, kyrkoherde i Husby-Sjutolfts församling sedan 85.

(Forts. från sid. 659).

den fann som så länge, länge hungrat efter henne! — Men de stegen — de finga inte tagas. I denna stund kände han som om det legat en afgrund emellan dem. Icke dess mindre smög han sig ljudlöst ännu litet närmare. Backarne dolde honom väl, då han böjde knä bakom dem. Han måste se och höra — för hennes skull blygdes han icke att spela lyssnare. Ty det var för hennes skull, endast för hennes — —. För hennes lycka, hennes sinneslid — —.

— Helen — min Helen —! upprepade han i tankarne. Allt för dig, älskade — allt för dig — för dig!

Läpparne voro hårdt sammanslutna; det unga, tårda ansiktet hade ett uttryck af samlad kraft och beslutsamhet, som gjorde det skönt och upphöjdt i sin helhet.

— — Hon var icke ensam. Bredvid henne stod en man — en ung man, välväxt, vacker, ståtlig i sin enkla, klädsamma sportkostym. Hans metspö och fyllda fiskekorg, i hvilken laxeringen blänkte, lågo bland stenarne bredvid honom. Själ fästade han med armbågen stödd mot klippan och ögonen fästade på hennes ansikte. Blicken, — uttrycket träffade den osedde iakttagaren som ett stygn i hjärtat. Han krympte sig därvid — men böjde sig på samma gång fram för att se och höra ännu bättre. Grenarna af den stora cedern, som nästan sopade marken, och det täta busksnåret, dolde honom fullkomligt. Vinden låg ditåt och i trots af fallets brus, kunde han urskilja hvarje ord.

— Förlåt, förlåt, — hörde han. Jag måste komma tillbaka till detta — måste ha full klarhet. Ni vet hvad det betyder för mig. Ni hör ju till de kvinnor som kunna tala sanning — det vet jag. Säg mig därför en gång för alla — — om han verkligen öfvergifvit er — — eller om ni finge full, ovedersäglig vissnet att han vore död — — skulle ni inte då — — kunna känna något för mig — —? Skulle ni inte kunna blifva min hustru, ge mig full rätt att älska och beskydda er — som jag längtar att göra?

Hon vände sig hastigt och såg upp på honom med skrämde ögon och bleknande kinder; det tycktes endast vara med svårighet som hon fick fram orden:

— Död? — har ni kanske fått veta något? Är det något ni döljer för mig?

— Något jag döljer? — Nej, nej — jag vet intet med säkerhet — bara att ingen lefvande man skulle kunna öfvergifva en kvinna sådan som ni — — Men om mänskliga ansträngningar, om guld och löften kunna uträtta något, så skall jag skaffa den vissneten.

Gif mig bara ett ord — — ja, jag reser i alla fall — men det kan bli ett långvarigt sökande. Hvem vet när jag återser er! — rösten skällde en smula. Jag återkommer inte utan vissnet — om jag så skall genomsöka hvartenda guldgräfvärlögis i hela Alaska, om det skulle kosta en förmögenhet — det svär jag! — Men ge mig bara ett ord, ett enda ord att lefva på. Jag vet att ni håller af mig — det har ni ju ofta sagt mig. Jag vet att ni är min vän och att ni litar på min vänskap. Jag tror ibland — jag vägar tro att ni skulle kunnat — — älska mig — om ingen annan kommit mig i förväg. Tror ni — tror ni inte att ni en gång — då ni fått den vissnet ni saknar — skulle kunna skänka mig — något mer — bara något litet mera än vänskap? — Säg ett ord — bara ett enda ord!

Den lyssnandes ansikte var gråblekt; han tryckte handen mot hjärtat, hvars slag hotade att kväfva honom.

— Helen satt tyst — hon hade vänt bort ansiktet helt och hållet, men han kunde se att hennes händer voro hårdt sammanslutna och att hon kramade sin vigselring så att de spåda fingrarne hvitnade.

— Förlåt mig om jag gör er ondt! — återtog Armstrong. Det är inte rätt, inte ädelmodigt af mig att plåga er — — Nej, nej, — säg intet — jag begär intet svar — — förrän jag kommer tillbaka med — bevisen. Det blir tids nog då.

— Och — hon talade brådskande och ifrigt, men den lyssnande hörde dock hvarje ord — Ni lofvar att göra allt — *allt* för att få dessa — — bevis —? Ni lofvar att ej uppge sökandet, förrän ni funnit hans spår, — fått höra något om honom —? — Ni lofvar det? — godt! — Och om — — om ni skulle finna honom själf — då för ni honom hem? — Lofvar ni det också?

— Ja — Svaret kom dröjande, men upprepades med bestämdare ton. Ja — också det lofvar jag — på min heder, Helen.

— Ni känner honom inte. Han skall kanske inte vilja komma. Han är så stret och finkänslig — — om han misslyckats — — Ni måste övertala honom — tvinga honom, om det behöfves. Kan ni — — kan ni verkligen vara ädelmodig nog att lofva också detta —?

— Jag lofvar det — — genmälde han med halfkvävd röst och smärtsamt hopdragna ögonbryn. — Också det, Hele. — Ni kan lita på mig.

Hon vände ansiktet mot honom; det var blekt som döden och ögonen lyste med en underlig glans.

— Då, — ja, då, George — rösten svek henne

ett ögonblick, men hon fortsatte med djupt allvar i det hon räckte honom händerna — då loftar jag — det ni önskar. Om *han* — inte längre skulle vara bland de lefvande — då skall jag bli — er hustru; — en trofast, tillgifven, tacksam vän och kamrat. så länge jag lever. Är ni nöjd med det? — Jag håller innerligt af er; jag högaktar och beundrar er. Jag skall ge er allt hvad en kvinna kan ge — utom ett — min kärlek! — Den kan jag inte ge — den är redan bortgifven — den tillhör *honom* och skall alltid tillhöra honom! —

Mannen bland buskarne sprang upp och reste sig plötsligt till sin fulla längd — — Armstrong släppte den hand han höll. Helen följde hans blick — — hennes ögon blefvo stora och strålände som stjärnor. — Du —! — *du* —!!

Mer kunde hon ej få fram — men hon var redan i hans armar — han tryckte konvulsiviskt den unga, mjuka gestalten intill sig — hon tog om hans huvud med båda händerna; deras läppar möttes — —

Efter några ögonblick lösgjorde hon sig sakta, lade händerna på hans axlar och granskade hans bleka, upprörda, af otaliga lidanden stämplade ansikte med en blick af oändlig, nästan moderlig ömhet. Han försökte tala, men läpparne vägrade att forma begripliga ord. Krafterna sveko honom — han sjönk ned på stenen, som hon nyss lämnat. Hon böjde knä bredvid honom och drog hans huvud till sin skuldra i det hon med smekande, nästan vördnadtull hand vidrörde de djupa linierna i hans panna och kinder, som om hon velat utplåna dem med sina mjuka fingrar.

— Hvad du lidit, älskade, hvad du lidit, hviskade hon sakta. Men nu är det förbi — förbi! — Nu är allt bra — bara jag har dig åter! — Välkommen hem!

Hon tryckte honom intill sig under strömmande tårar. Armstrong stod några sekunder tyst och såg på

dem; de tycktes hafva förgätit hans tillvaro. Därpå hopsamlade han fiskredskapen och aflägsnade sig ljudlöst inåt skogen.

En kvart senare visade han sig på den öppna platsen framför boningshuset. Tennispartiet var utspeladt och spelarna hade pratande och skrattande slagit sig ned på verandan. Armstrong undvek dem och styrde kosan till sin vän, som satt afsides under träden med en cigarr.

— Hör på, Lane, sade han kort — gör hvad du kan för att skingra massorna. Hitta på någon galenskap. Föreslå en skogs promenad — gör upp en lusteld på bärget — sjung, berätta spökhistorier — hvad du behagar, bara du kan hålla dem borta en stund — — Hennes man har kommit tillbaka.

Den andre släppte cigarren och stirrade på honom med häpnad.

— *Hennes man!* — utbrast han. *Den odågan!* Han kan inte tvinga henne att fortsätta äktenskapet. Han har ju varit borta i årtal och under hela sista året hvarken sändt henne bref eller pengar — inte ett öre. Den uslingen! — Stackars lilla kvinna —!

— Du pratar om det du inte förstår, afbröt den andre kärft. Du skulle sett hans ansikte — — sådant talar för sig själf. Den mannen har gjort sitt yttersta innan han gaf tappt. Gud i himmelen människa, hvad vet *vi* om det där lifvet —? — Han har gått igenom det som var värre än döden för hennes skull — det står inbrändt på hans ansikte som med glödande järn. Nej — Gud välsigne henne för att hon var honom trogen, säger jag. Hade det varit annorlunda, skulle han aldrig ha besvärat henne — han var färdig att försvinna, om hennes lycka kräfde det, det såg jag på honom. Ja — det är bäst som sker, om det också svider ibland —. Men, som sagdt, gör nu hvad du kan för att skingra massorna — de kunna behöfva ett par timmars ro, stackare!

SVENSKA HISTORISK-ARKEOLOGISKA KURSEN I KONSTANTINOPEL.

5te Svenska historisk-arkeologiska kursen tog sin början i Konstantinopel den 17 juni då d:r Martin var deltagarne, af hvilka flertalet äro lärare vid svenska läroverk, följaktigt i Ottomanska antikmuseet och den därmed förbundna Tschinili Kiosk. Under söndagen företogs en utomordentligt intressant och lärorik utflykt till Prinkipoön i Marmorasjön och i sammanhang därmed till Skutari på asiatiska sidan. För denna utflykt hade Legationen

välvilligt ställt sin Kavass den förträfflige Ali Effendi, till deltagarnes förfogande. Måndagen tillbragtes af en del med fortsatta privata studier i Museet, af andra med en färd norrut på Bosphoren. På måndags aftonen intogs supé i Legationens trädgård på inbjudan af d:r Martin, f. t. charge d' affaires, tisdagen arestre man till Athen där några deltagare tillkommo.



Foto: Berggren. Konstantinopel.

Å gruppen ofvan sittande, från venster: D:r Jakobsson, lektor Hylén, lektor Nordin, d:r Wessberg, d:r Snellman (finsk); stående d:r Blidberg, legationsportiern, d:r Martin, legationens Kavass, d:r Bergman, kand. Julin och d:r Berndtson.